

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSÁNAK HIVATALA
RENDESZETI IGAZGATÓSÁG
AZ ENSZ ÁLTAL AKKREDITÁLT NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNY

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az RI-AJBH-33/2020. számú ügyben,
rendőrségi panasz eljárás tárgyában.

Érintett szerv(ek): *H. település Rendőrkapitányság*

2020. hónap

Az eljárás megindítása

Panaszos¹ (a továbbiakban: panaszos) 2020. február 7-én nyújtotta be panaszát a korábbi Független Rendészeti Panasztestülethez.

A panaszos beadványában sérelmezte a vele szemben alkalmazott bánásmódot.

Tekintettel arra, hogy a beadványban megfogalmazott sérelmek felvetik a panaszos alapvető jogainak sérelmét, továbbá figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdésében, valamint az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 18. §-ának (1) bekezdése f) pontja és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra, vizsgálatot indítottam.

Az Országgyűlés a *Kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról* szóló 2019. évi CIX. törvénnyel az alapvető jogok biztosának hatáskörébe utalta a rendészeti panaszok kivizsgálásának lehetőségét. Ennek megfelelően immár e kifejezetten hatósági eljáráshoz kapcsolódó, azt kiegészítő ombudsmani típusú vizsgálat is az alapvető jogok biztosának feladata.

A panaszos sérelmezte, hogy őt szabálysértési bírsággal sújtották, azonban ennek vizsgálata nem tárgya az Rtv. 92. §-a szerinti rendőrségi panaszeljárásnak.

Az érintett alapvető jogok

- Az emberi méltósághoz való alapvető jog [Alaptörvény II. és III. cikk]
- A személyi szabadsághoz való alapvető jog [Alaptörvény IV. cikk]

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye [a továbbiakban: Alaptörvény]
- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény [a továbbiakban: Ajbt.]
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény [a továbbiakban: Rtv.]
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat]

A tényállás megállapításai

1. A panaszbeadvány

A panaszost 2020. január 11-én előállították a *H. település* Rendőrkapitányságra (a továbbiakban: Rendőrkapitányság). A panaszos sérelmezte, hogy annak ellenére bántalmazták, hogy együttműködő magatartást tanúsított.

¹ Az Ajbt 39/L§ (1) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy olyan indokok alapján kapott szabálysértési bírságot, amelyek nem felelnek meg a valóságnak.

2. A rendőrség álláspontja

A panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

a) *A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya vezetőjének tájékoztató levele* a következő információkat tartalmazza:

2020. január 11-én 16 óra 40 perckor a *H. település* Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítására *S. M. r. őrmester, L. V. r. őrmester* és *K. I. r. őrmester* érkeztek ki a helyszínre a panaszos anyjának bejelentése alapján, miszerint a panaszos őt egy vitát követően „súlyosan bántalmazta, többször megütötte és megrúgta”.

A panaszos anyja beszámolója szerint a fenti napon 16 óra 20 perckor meglátogatta a panaszost. Célja volt, hogy béküljön fiával, akivel évek óta rossz a viszonya. A panaszos nem kívánt békülni, amit anyja számon kért tőle, ezután a panaszos viselkedése agresszívvá vált, kiabált anyjával, majd többször, ököllel megütötte, majd többször megrúgta őt. A panaszos anyja ezt követően elmenekült a helyszínről, majd értesítette a rendőrséget és mentők segítségét is kérte.

A helyszínre érkező mentős megvizsgálta a panaszos édesanyját, majd őt sérülései miatt a helyi kórház sürgősségi betegellátó osztályára szállította.

A kiérkező rendőrök intézkedést kezdeményeztek a panaszossal szemben, személyazonosság igazolására szólították fel [az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján]. A panaszos kiabálva a következőket reagálta: „Kik vagytok ti, mit kerestek itt! Minek igazolnám magam? Anyám azt kapta, amit megérdemelt! Nézzétek meg, mit csinált a számmal is, meg az orrom is vérzett szerintem, de nem biztos. Húzzatok ti is anyátokba!”.

A panaszos többszöri felszólítás ellenére sem igazolta magát, így a rendőrök közölték vele, hogy emiatt előállítják a Rendőrkapitányságra [az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján]. A panaszos reakciója a következő volt: „Nem visztek ti sehova! Amit anyám sérülést okozott nekem is, rátok fogom, cs...k!”. Mindeközben a panaszos „hadonászott”, nem vett tudomást a rendőri felszólításokról. A panaszos arcán ugyanakkor már ekkor látszódtak hámsérülések.

A panaszossal szemben – felszólítást követően – testi kényszert, majd bilincset alkalmaztak, továbbá ruházatát – nem szeméremszertő módon – átvizsgálták (ennek során közbiztonságra és önkárosításra alkalmas különösen veszélyes eszközt nem találtak). Őt a *PMB-285* hatósági jelzésű szolgálati járművel a Rendőrkapitányságra szállították. A panaszos többek között a következőket kiabálta: „Nektek végetek, minden sérülésem rátok fogom, hiába nem ti voltatok, ráb...k!”.

A Rendőrkapitányság épületében megállapították, hogy a panaszosnak több hámsérülése is van (a bilincs következtében a csuklóján is), száján és orrán alvadt vér látható. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy a sérüléseit anyja okozta. A panaszos közölte továbbá, hogy „rátok fogom, megmondtam”, „gyerünk az orvoshoz ott is megmondom f...k”. A panaszost ezt követően a helyi orvosi ügyeletre szállították.

A panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer jogalapja az Rtv. 47. §-a, valamint a Szolgálati Szabályzat 40. §-ának (1) bekezdése, a bilincselés jogalapja az Rtv. 48. §-ának b) és d) pontjai voltak. A panaszossal szemben a fenti napon 17 óra 5 perctől 17 óra 30 percig alkalmaztak bilincset, amelynek során csuklóján hámsérülést szenvedett.

A panaszos őrzését 17 óra 20 perctől 18 óráig *K. I. r. őrmester*, 18 órától 22 óra 15 percig *H. P. r. őrmester* látta el.

A panaszos apját értesítették az előállítás tényéről, aki ezt követően a Rendőrkapitányságra érkezett.

A panaszost 22 óra 15 perckor szabadon bocsátották, aki ekkor a személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel szemben panasszal nem élt.

b) A panaszos előállításáról és a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentés a fentiekhez képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A kikerülő rendőrök 16 órakor vették fel a kapcsolatot a bejelentővel (a panaszos anyjával).

Amikor intézkedést kezdeményeztek a panaszossal szemben, arcán már láthatóak voltak hámsérülések.

L. V. r. őrmester a panaszost – ellenszegülő magatartása miatt – bal felkarjánál megfogta, majd a tanult módszer segítségével a földre vitte. A panaszos kb. 210 cm magas, így „a bejárati ajtó előtti testi kényszer alkalmazása során egyensúlyát elveszítve a földre zuhant”, és így „fejét enyhén megütötte”. Ennek eredményeként „kb. 1 cm hosszúságú pirosas csík jelent meg a szemének külső sarkánál a szemöldök részénél”. A földrevitelt követően *L. V. r. őrmester* és *K. I. r. őrmester* a panaszost – előzetes figyelmeztetés után – megbilincselte (kezeket hátra helyezve). A panaszost – a tanult módszerrel – a szolgálati járműhöz vezették, abba beültették. A panaszos ellenszegülése megtört, de továbbra is kiabált.

A panaszos kérte hozzátartozójának értesítését, amelynek megfelelően értesítették az apját.

A jelentéshez kapcsolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedések [Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerinti igazoltatás, 31. §-ának (1) bekezdése szerinti átvizsgálás, 33. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti előállítás, valamint 39. §-a (1) bekezdés j) pontja szerinti intézkedés magánlakásban] végrehajtása, valamint a kényszerítő eszközök [Rtv. 47. §-a szerinti testi kényszer, 48. §-ának d) pontja szerinti bilincselés] alkalmazása jogszerű és szakszerű volt, megfeleltek az arányosság követelményének.

c) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök kiegészítő jelentései a fentiekhez képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A panaszos anyja nem kívánt magánindítvánnyal élni fiával szemben, mivel félt a lehetséges következményektől (elmondta, hogy semmilyen eljárást nem szeretne kezdeményezni fiával szemben). A beszámoló alapján a panaszos kiszámíthatatlan, labilis idegállapotú, agresszív személy.

A panaszos anyjának meghallgatását követően 17 órakor – megfelelő biztonsági távolságot tartva (1,5-2 m) – kezdeményeztek intézkedést a panaszossal szemben. Az intézkedés megkezdésekor a rendőrök a napszaknak megfelelő köszönést követően közölték az intézkedés

okát, valamint azonosították magukat. Mindezeket követően, indulatosan reagált a panaszos, majd hátat fordított és besétált a lakóház udvarára, és egészen a lakóház hátsó részén lévő teraszig sétált. A rendőrök – „Törvény nevében” szavak előrebocsátásával többször felszólították a panaszost, hogy álljon meg, valamint ne vonja ki magát az intézkedés alól. A panaszos – rendőri felszólítás ellenére – fogadta telefonján apja hívását („Gyere apám, itt vannak a rendőrök.”). A rendőrök érthetően, jól hallhatóan, határozott módon közölték a panaszossal, hogy igazolja személyazonosságát, ellenkező esetben elő fogják állítani a Rendőrkapitányságra („Nem vizstek ti sehova engem!”).

A panaszos az intézkedés során többször obszcén szavakkal szidalmazta a rendőröket.

A panaszossal szembeni intézkedés helyszínén nem volt jelen sem a panaszos anyja, sem más, így nem volt olyan személy, aki igazolhatta volna a panaszos személyazonosságát.

A Rendőrkapitányságon már nem tanúsított ellenszegülő magatartást a panaszos, így a továbbiakban (a bilincs levételét követően) kényszerítő eszközt nem alkalmaztak vele szemben.

A Rendőrkapitányságon a panaszos bediktálta a szükséges személyes adatait, amelyet ellenőriztek a körözési rendszerben (nem szerepelt benne). Az adatok a valóságnak megfeleltek. Ezt követően vitték a panaszost az orvosi ügyeletre.

Az orvosi vizsgálat során az orvos megállapította, hogy a panaszos sérülései 8 napon belül gyógyuló könnyű sérülések. A vizsgálatról ambuláns lap készült. Az orvosi vizsgálat során számon kérték a panaszost, hogy miért nem szedi a pszichiátriai állapotára előírt gyógyszereit, ami arra enged következtetni, hogy agresszív, labilis és kiszámíthatatlan állapota a gyógyszerek elmaradása miatt lehetett.

A Rendőrkapitányságra visszashállítást követően – a szükséges iratok elkészültéig – a Rendőrkapitányság aulájában őrizték a panaszost 18 óra és 22 óra 15 perc között. A panaszost tájékoztatták a vele szembeni szabálysértési feljelentésről.

Az előállítás idejéről igazolás készült (amelyen szerepelt „a jogvédő szervezetek elérhetőségére vonatkozó tájékoztatás is), amelynek egy példányát átadták a panaszos számára.

d) Az Orvosi vélemény tanúsága szerint a panaszos fogdában elhelyezhető, elkülönítése nem indokolt, átkísérésének egészségügyi akadálya nincs.

e) Az intézkedést követő napon készült Ambuláns lap tanúsága szerint összességében elmondható, hogy a panaszos komoly fizikai sérüléseket nem szenvedett, ugyanakkor javasolt a horzsolások, zúzódott területek felületi kezelése, esetleg fájdalomcsillapítás, kamillás inhalálás, fizikai kímélet, stb.. A panaszos számára továbbá tetanusz elleni oltást írtak elő.

f) A Rendőrkapitányság által megküldött közösségi médiafelületen panaszos által tett nyilatkozat tanúsága szerint a panaszos nem tekinti az intézkedéskor tanúsított magatartását ellenszegülőnek, ő eleget tett a rendőri felszólításoknak, ugyanakkor őt – beszámolója szerint – a Rendőrkapitányságon a következő módon bántalmazták:

„Kezdsnek kettőt kaptam a mellkasomba ököllel, utána többször gyomorszájba lettem térdelve, dőltem el magamtól is meg még löktek is rajtam, aztán őt 'férfi' ott ütött és rúgott, ahol ért. Az egyik egy széken ülve előre hajolva pofozgatott, a másik mellette állva többször az

arcomba taposott [...]” „[...] a harmadik a hátam rugdosta, a negyedik a hasam, az ötödik pedig egy viperával a lábamra ütött [...]”

g) *A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás* tanúsága szerint a panaszos személyi szabadságának korlátozása 2020. január 11-én 17 órától 22 óra 15 percig tartott, amelynek során a panaszosnak sérülése nem keletkezett, ő panasszal nem élt. A panaszos az igazolást aláírta. (Az igazoláson szerepel a panasztételi lehetőségekre vonatkozó tájékoztatás, ugyanakkor annak tartalma már nem felel meg a hatályos törvényi rendelkezéseknek.)

h) *A nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzés* tanúsága szerint a panaszossal szemben nyomozás indult a Btk. 164. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés vétségének megalapozott gyanúja miatt 2020. január 29-én.

i) *A Rendőrkapitányság által megküldött egyéb dokumentumok* (a panaszos személyi szabadságának korlátozásához kapcsolódó jogorvoslati tájékoztatásról, várható időtartamról, élelmezésről, stb. szóló nyilatkozat; ideiglenes rendőri őrutasítás; szabálysértési eljáráshoz kapcsolódó dokumentumok; a panaszos közösségi oldalon tett nyilatkozatához kapcsolódó dokumentumok) a panaszügy elbírálása szempontjából további releváns információt nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől eltekintek.

A vizsgálat megállapításai

A panaszos sérelmezte előállítása tényét, valamint a vele szemben alkalmazott bánásmódot.

1. Vizsgáltam a panaszossal szemben alkalmazott bánásmódot.

A panaszos beadványában csupán annyit közölt, hogy őt együttműködő magatartása ellenére bántalmazták.

A Rendőrkapitányság által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból kiderül, hogy a panaszossal szemben kényszerítő eszközöket (testi kényszer és bilincset) alkalmaztak. E dokumentumokból ugyanakkor az is kiderül, hogy a panaszos további bántalmazó cselekményeket is sérelmesnek tart: álláspontja szerint őt a Rendőrkapitányságon a vele szembeni intézkedés végrehajtásától, kényszerítő eszközök alkalmazásától függetlenül is fizikailag súlyosan bántalmazták [ütötték („vipera” segítségével is), rúgták, fellökték].

Az Rtv. már hivatkozott 2. §-ának (1) bekezdése második mondatának megfelelően a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 15. §-a alapján a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, így több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár (ún. arányosság elve).

Az Rtv. 16. §-ának (4) bekezdése szerint a rendőr nem alkalmazhat [...] megalázó bánásmódot, az erre vonatkozó utasítást köteles megtagadni. A rendőr az ilyen magatartás tanúsítójával szemben, annak megakadályozása érdekében, a szolgálati beosztására, a rendfokozatára, személyére tekintet nélkül köteles intézkedni.

A megalázó bánásmód vagy büntetés körébe tartozó magatartások lényege, hogy az érintettben olyan félelmet, lelki gyötrelmet és alsóbbrendűségi érzést okoznak, amelyek alkalmasak arra, hogy a testi és lelki ellenállását megtörjék. Ugyanakkor az ilyen magatartások okozta gyötrelmet mértéke – és ezzel együtt alapjogsértő volta – függ az adott eset körülményeitől (pl. a bánásmód időtartamától, az áldozat nemétől, korától, stb.). [ld. pl. Haraszti Margit Katalin (az OPCAT Nemzeti Megelőzési Mechanizmus Főosztály megbízott vezetője) két tanulmányát: „A kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések tilalma az ENSZ és az Európa Tanács legfontosabb dokumentumaiban, valamint az állampolgári jogok országgyűlési biztosának tevékenységében” (Acta Humana, emberi jogi közlemények, 2008/3. szám), valamint „Az embertelen és a megalázó bánásmód vagy büntetés definiálásának és értelmezésének irányai” (Közjogi Szemle, 2019/4. szám)]

a) A kényszerítő eszközök alkalmazásának jogalapja tekintetében:

A Rendőrkapitányság álláspontja szerint a panaszos ellenszegülő (és egyben agresszív, labilis, kiszámíthatatlan) magatartást tanúsított, nem tett eleget a többszöri rendőri felszólításoknak, azzal pedig, hogy a rendőri felszólítás ellenére hátat fordított és elsétált, megpróbálta kivonni magát az intézkedés alól. Ezt követően döntöttek úgy az intézkedő rendőrök, hogy a panaszossal szemben – testi kényszer útján – bilincset alkalmaznak, majd őt a szolgálati gépjárműhöz vezetik, abba beültetik.

Az Rtv. 19. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

Az Rtv. hivatkozott 15. §-a (ún. arányosság elve), valamint 16. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A Szolg. szab. 39. §-ának (1) bekezdésének megfelelően az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan (ún. fokozatosság elve). Ugyanezen § (3) bekezdésének megfelelően a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie:

- a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint
- b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

Az Rtv. 61. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet – ha az eset körülményei lehetővé teszik – előzetesen figyelmeztetni kell.

A fenti szabályoknak megfelelően tehát az intézkedő rendőröknek minden esetben mérlegelniük kell, hogy az intézkedés célja elérése érdekében mi az a legkisebb korlátozás, amely mellett a rendőri intézkedés megfelelő eredménnyel tud zárulni.

Az Rtv. 47. §-a alapján a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat.

Az Rtv. 48. §-a taxatívén tartalmazza a bilincs alkalmazásának lehetséges indokait. E szakasz b) és d) pontja szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy:

- b) támadásának megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat 41. §-a részletezi, amelynek (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának lehetséges esetköréit. Ennek a) és d) pontja a következőket tartalmazza:

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg.

A Rendőrkapitányság által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján a panaszos ellenszegülő és agresszív magatartására lehet következtetni: a panaszos obscén szavak kíséretében távozásra szólította föl a rendőröket, közölte, hogy nem hajlandó eleget tenni a rendőri felszólításoknak, majd hátat fordított és megpróbálta magát kivonni a rendőri intézkedés alól. Az intézkedő rendőrök jelentései szerint, miután a panaszos ellenszegülő magatartásával felhagyott, a bilincset levették, vele szemben további kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A leírt magatartás – álláspontom szerint – kellő alapot biztosíthatott a kényszerítő eszközök alkalmazásához, amely – a leírás szerint – nem volt szükségtelenül erőszakos, nem is tartott indokolatlanul hosszú ideig, azaz összességében megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

A panaszos – bár nem fejt ki részletesen az eseményeket – tagadja, hogy ellenszegült volna a rendőri intézkedésnek, magatartását – utalva a közösségi médiában tett nyilatkozatára is – együttműködőnek írta le.

A panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amely ellentmondást a rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, így e tekintetben a panaszos alapvető jogát érintő visszásság fennállásáról nem áll módomban állást foglalni.

b) A kényszerítő eszközök alkalmazásának arányossága tekintetében:

A Rendőrkapitányság által rendelkezésre bocsátott dokumentumok tanúsága szerint ugyan keletkeztek kisebb sérülések a kényszerítő eszközök alkalmazása során (a testi kényszer során a panaszos beütötte a fejét, valamint a bilincs hámsérülést okozott a csuklóján), ám ezek a leírás alapján nem a rendőrség esetleg szükségtelenül erőszakos magatartásához, hanem a panaszos ellenszegülő és agresszív magatartásához kapcsolódnak. (Illetve néhány hámsérülést a panaszos már az intézkedés kezdeményezését megelőzően szenvedett el.)

A panaszos álláspontja szerint – utalva a közösségi médiában tett nyilatkozatára is – ő nem tanúsított ellenszegülő magatartást. A panaszos álláspontja szerinti esetben a panaszos sérülései nem róhatók fel az ő ellenszegülő és agresszív magatartásának, ebben az esetben az okozott sérülések mindenképpen aránytalanul erőszakos rendőri fellépésre utalnának.

A panaszosi és rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amely ellentmondást a rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, így e tekintetben a panaszos alapvető jogát érintő visszásság fennállásáról nem áll módomban állást foglalni.

c) A panaszos által a közösségi médiában tett nyilatkozatában sérelmezett bántalmazás tekintetében:

A panaszos közösségi médiában tett nyilatkozata szerint őt a Rendőrkapitányságon a vele szembeni intézkedés végrehajtásától, kényszerítő eszközök alkalmazásától függetlenül is fizikailag súlyosan bántalmazták [ütötték („vipera” segítségével is), rúgták, fellökték].

Megítélésem szerint a panaszos által sérelmezett cselekmény nem kapcsolódik a panaszossal szembeni intézkedés végrehajtásához, illetve kényszerítő eszköz alkalmazásához (például testi kényszer során alkalmazott szükségtelen és túlzott fizikai erőszak), így annak vizsgálatára e panasz eljárás során nincs lehetőség.

Mindemellett felhívom a panaszos figyelmét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 376. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint közvádra üldözendő bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. E feljelentését a hivatkozott törvény 377. §-ának (1) bekezdése értelmében pedig bármelyik rendőrkapitányságon vagy akár az ügyészségen is megteheti.

Megjegyzem továbbá, hogy a panaszos által leírt és sérelmezett súlyos fizikai bántalmazás komoly sérüléseket kellett volna, hogy okozzanak, ezzel szemben – a rendelkezésemre álló információk szerint (figyelemmel különösen az orvosi dokumentáció tartalmára) – a panaszosnak pusztán enyhébb sérülései keletkeztek. Mindez természetesen nem igazolja minden kétséget kizáróan a Rendőrkapitányság álláspontját, pusztán erősíti azt.

Budapest, 2020. ...